

Aby zrozumieć co to jest władza ludowa wystarczy spojrzeć na Nową Hutę i Żerań - powiedział majster Pankiewicz na spotkaniu z kandydatem na posła W. Wichą

W wielkiej hali Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego odbyło się w dn. 8 bm. spotkanie robotników, techników i inżynierów wytwórni z kandydatem na posła - I sekretarzem Komitetu Warszawskiego PZPR - Władysławem Wichą.

Ze skupieniem i wielką uwagą słuchali uczestnicy zebrania słów kandydata na posła - Władysława Wichy, który mówił o potężniejszym Froncie Narodowym.

Te ustępy przemówienia, w których kandydat na posła Warszawy mówił o braterskiej pomocy Związku Radzieckiego dla odbudowującej się stolicy, dla rozbudowującego się przemysłu i gospodarki rolnej - przyjęli z wielką wdzięcznością. Wielki Przyjaciel Polski -

Chorażego obozu pokoju - Józefa Stalina i bratnich narodów Związku Radzieckiego. W czasie spotkania majster Pankiewicz powiedział m. in.: „Aby zrozumieć co to jest władza ludowa, wystarczy spojrzeć na Nową Hutę i Żerań, wystarczy spojrzeć na nasz zakład pracy, który 4 lata temu był jedną ruiną a dziś przekształca się w potężny zakład produkcyjny”.

SZTANDAR MŁODYCH

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZMP

Warszawa, piątek 10 października 1952 r.

Nr 242 (760) B

Cena 15 gr.

25 powiatów zwolniono od miarek i odsypów

W dniu 7 bm. dalszych 6 powiatów przekroczyło 90 proc. rocznego planu dostawy zboża. Są to powiaty: Chodzież - pierwszą w woj. poznańskim, Nlemodlin w woj. opolskim oraz Miastko, Stawno, Drawsko i Kolobrzeg w woj. koszalińskim, które osiągnęły poziom 90 proc. planu rocznego co najmniej o 2 miesiące wcześniej niż w roku ub.

Ogółem już w 25 powiatach chłopi, którzy całkowicie wyzwolili się z obowiązku zbożowego wobec Państwa, korzystają ze zwolnienia od miarek i odsypów przy przemiele. Przywilej ten przysługiwać będzie również wszystkim innym chłopom w tych powiatach, skoro w pełni wykonają obowiązkową dostawę zboża.

XIX ZJAZD WSZECHZIĄSKOWEJ KOMUNISTYCZNEJ PARTII (bolszewików)

Nie będziemy szczydzić sił, aby nasz wkład odpowiadał najlepszym tradycjom i dążeniom naszego narodu w walce o postęp, aby odpowiadał zadaniom zwycięskiej epoki Lenina-Stalina

Przemówienie powitalne przewodniczącego Komitetu Centralnego PZPR tow. Bolesława Bieruta

Drodzy Towarzysze i Przyjaciele!
Z uczuciem głębokiego wzruszenia pragnę przekazać Wam najgorętsze braterskie pozdrowienia od Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, od polskiej klasy robotniczej i narodu polskiego (burzliwe, długotrwałe oklaski).

XIX Zjazd wielkiej bohaterkiej Partii Komunistycznej, Partii, stworzonej, wychowanej i kierowanej przez Lenina i Stalina, jest obywatelom polskim w życiu mas pracujących całego świata. Obradom tego Zjazdu towarzyszą wspomnienia i radośnie uczucia setek milionów ludzi pracy we wszystkich zakątkach świata. Szczególnie gorące uczucia braterskiej wdzięczności, przyjaźni i solidarności pragnę przekazać Zjazdowi od całego polskiego ludu pracującego. Historyczne, o światowym znaczeniu zwycięstwo Związku Socjalistycznych Republiki Radzieckich nad faszystym w drugiej wojnie światowej stało się zwrotnym momentem w życiu wielu

narodów i w szczególności wielkim przełomem w losach i w życiu polskiego narodu, fundamentem jego odrodzenia i rozwoju.

Wiele, niesmiertelne wiele, ma już do zawiązania WKP(b). Jej polityce, jej walce, jej zwycięstwom i osiągnięciom polskie mamy pracujące. Mają jej do zawiązania wszystko, co było i jest dla nich naddatką: wyzwolenie z niewoli faszystowskiej, utrwalenie niepodległości narodowej, szybki rozkwit gospodarki, kultury i sztuki wewnętrznej swego państwa ludowego.

Dzięki zwycięstwom zwycięskiej Armii Radzieckiej powrócili do Polski jej przastare ziemie objęte nad Nysą, Odrą i Bałtykiem. Wywyższy się hańbą by ucisku bratnich narodów: ukraińskiego, białoruskiego, litewskiego. Polska Ludowa stała się państwem narodem jednorodnym. Władza ludowa zniósła własność obszarową i kapitalistyczną, przeprowadzając reformę rolną i unarodowienie przemysłu. W ciągu 8 lat Polska

przekształca się ze słabego gospodarstwa i bełkotliwego wyzyskiwanego przez obcych kapitalistów kraju - w kraj szybko przemysłowujący się i rosnący ekonomicznie. Unarodowiony przemysł polski produkuje już obecnie trzykrotnie więcej niż przed wojną. W kraju dokonuje się wielki proces rewolucji kulturalnej w oparciu o przeobrażenia gospodarcze i techniczne.

Jed niepowstrzymany rozmach wojny. Projekt dyrektyw XIX Zjazdu w sprawie nowego planu 5-letniego dalszego rozwoju ZSRR - to jeszcze jeden nieodparty dowód wyższości ekonomiki socjalistycznej nad kapitalistyczną, to dobitny dowód prawdziwie humanistycznego charakteru rozwoju ekonomicznego ZSRR. Jakże jasnym przeciwstawi-

myślnie warunki dla coraz szybszego marszu naprzód po drodze swego przemysłowienia, swego budownictwa socjalistycznego. Jednym tylko z niezliczonych przykładów tej braterskiej serdecznej pomocy jest wspaniały dar Związku Radzieckiego - szturwielki przez najdłuższą historię polską - budowa potężnego Państwa Kultury i Nauki. Historia dawnych przedrewolucyjnych stosunków międzynarodowych nie zna i nie mogła znać takich przykładów. Tylko zwycięstwo socjalizmu, tylko wielka idea międzynarodowego proletariackiego, której niedościgniony wzór dawali zawsze ruchowi międzynarodowemu Lenin i Stalin, której niezmierzonym przewodnikiem w swej polityce międzynarodowej i w stosunkach z bratnimi krajami jest dziś Związek Radziecki, stworzył możliwości takich nowych stosunków.

XIX Zjazd WKP(b) stanie się dla całego międzynarodowego ruchu komunistycznego potężnym bodźcem i natchnieniem ideowym w jego dalszej walce. Projekt nowego Statutu Partii - to poręczający swym niezrównanym humanizmem dokument bojowy, moralno-polityczny osiągnięć i zadań, które wysuwa Partia przed milionowymi szeregiami swych członków, a poprzez nich - przed masami pracującymi ZSRR. Dokument ten stanie się dla wszystkich, którzy walczą o komunizm, wzorem ofiarności, bohaterstwa, najwyższego oddania Wielkiej sprawie i Wielkiej Idee, którą głosi przodująca nauka społeczna - marksizm - leninizm, którą postawiła przed ludzkością nowa Stalnowska epoka. W nowej sytuacji światowej nieporównanie wyższe zadania partii robotniczych i komunistycznych, wolających walczyć o pokój, demokrację i solidarność światową, rozszerza się, potrzebne światowy ruch swobodny, potrzebne światowy ruch swobodny, potrzebne światowy ruch swobodny, potrzebne światowy ruch swobodny.

Nie będziemy szczydzić sił, aby nasz wkład odpowiadał najlepszym tradycjom i dążeniom naszego narodu w walce o postęp, aby odpowiadał zadaniom zwycięskiej epoki Lenina - Stalina (burzliwe oklaski). Niech żyje WKP(b) - gwiazda przewodnia światowego ruchu wyzwolenia mas pracujących! Niech żyje Związek Radziecki - ostoja pokoju, natchnienie wszystkich bojowników o socjalizm, symbol braterstwa i przyjaźni międzynarodowej! Niech żyje Wódz całej przodującej ludzkości w walce o pokój, o postęp, o socjalizm - towarzyszu Stalin!

(Burzliwe, długotrwałe oklaski, przechodzące w owacje. Wszyscy wstają z miejsc.)
Mamy poważne osiągnięcia społeczne i kulturalne. Wszystkie te osiągnięcia byłyby nie do pomyślenia bez pomocy narodów radzieckich, bez pomocy WKP(b) i osobistej troski naszego Wielkiego Przyjaciela towarzysza Stalina (burzliwe, długotrwałe oklaski). Chcemy Was zapewnić, że na naszym posterunku zrobimy wszystko dla umocnienia całego frontu, całego obozu pokoju i socjalizmu.

Wszystkie te osiągnięcia byłyby nie do pomyślenia bez pomocy narodów radzieckich, bez pomocy WKP(b) i osobistej troski naszego Wielkiego Przyjaciela towarzysza Stalina (burzliwe, długotrwałe oklaski).

Chcemy Was zapewnić, że na naszym posterunku zrobimy wszystko dla umocnienia całego frontu, całego obozu pokoju i socjalizmu.

Niech żyje Wódz całej przodującej ludzkości w walce o pokój, o postęp, o socjalizm - towarzyszu Stalin!

(Burzliwe, długotrwałe oklaski, przechodzące w owacje. Wszyscy wstają z miejsc.)

Mamy poważne osiągnięcia społeczne i kulturalne. Wszystkie te osiągnięcia byłyby nie do pomyślenia bez pomocy narodów radzieckich, bez pomocy WKP(b) i osobistej troski naszego Wielkiego Przyjaciela towarzysza Stalina (burzliwe, długotrwałe oklaski).

Środowe posiedzenia XIX Zjazdu WKP(b)

Posiedzenie przedpołudniowe

Agencja TASS donosi: Na przedpołudniowym posiedzeniu w dniu 8 bm. XIX Zjazd WKP(b) przyjął jednomyślnie rezolucję w sprawie referatu sprawozdawczego Centralnej Komisji Rewizyjnej WKP(b).

Następnie Zjazd przeszedł do rozpatrzenia trzeciego punktu porządku dziennego: „Dyrektwy XIX Zjazdu WKP(b) w sprawie pięcioletniego planu rozwoju ZSRR na lata 1951 - 1955”. Referat wygłosił przewodniczący Planowania ZSRR - M. Z. Saburov.

Następnie rozpoczęto dyskusję nad referatem. Jako pierwszy przemawiali - Aristow (czelabińska organizacja partyjna) i minister przemysłu naftowego ZSRR - Bajbakov. Na porannym posiedzeniu dnia 8 bm. przemówienia powitalne wygłosili: w imieniu Komunistycznej Partii Chin - Liu Szao-tsi, w imieniu Komunistycznej Partii Czechosłowacji - Klement Gottwald i w imieniu Komunistycznej Partii Włoch - Luigi Longo.

Posiedzenie popołudniowe

Na popołudniowym posiedzeniu XIX Zjazdu WKP(b),

w dniu 8 bm. które odbywało się pod przewodnictwem A. Nijazowa (Uzbecka SRR), toczyła się w dalszym ciągu dyskusja nad trzecim punktem porządku dziennego: „Dyrektwy XIX Zjazdu Partii w sprawie pięcioletniego planu rozwoju ZSRR na lata 1951 - 1955”. Przemawiali delegaci: S. Babajew (Turkmeńska SRR), D. Korotczenko (Ukraińska SRR), oraz minister rolnictwa ZSRR I. Benediktow.

Obszerne przemówienie wygłosił wiceprzewodniczący Rady Ministrów ZSRR Bułganin.

W dyskusji nad referatem przewodniczącego Państwowego Komitetu Planowania ZSRR Saburova wzięli również udział przewodniczący Wszechziąskowej Centralnej Rady Związków Zawodowych Kuźniecowa i delegat Moskwy Ponomarenko.

Na posiedzeniu popołudniowym ogłoszono depeszę powitalną nadesłaną przez Komitet Centralny Komunistycznej Partii Japonii.

Przemówienia powitalne wygłosili na Zjeździe - sekretarz generalny Węgierskiej Partii Pracujących Matyas Rakosi oraz sekretarz generalny Komunistycznej Partii Wielkiej Brytanii Harry Pollitt.

Referat sprawozdawczy Centralnej Komisji Rewizyjnej WKP(b) referat tow. P. G. Moskatowa - str. 8

List Krajowej Rady Aktywu ZSCh do Prezydium XIX Zjazdu WKP(b)

Działacze Związku Samopomocy Chłopskiej w czasie krajowej rady aktywu, która odbyła się w Warszawie w dniach 7 i 8 bm. wśród długotrwałej, serdecznej manifestacji uchwalili tekst listu do Prezydium XIX Zjazdu WKP(b). W liście tym piszą między innymi:

„My, działacze Związku Samopomocy Chłopskiej, masowej organizacji chłopów pracujących, zebrani na krajowej radzie, poświęconej omówieniu zadań naszej Organizacji w kampanii wyborczej do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, ślemy uczestnikom XIX Zjazdu Wielkiej Partii Lenina-Stalina gorące, serdeczne, braterskie pozdrowienia.

Chłopi pracujący w Polsce pamiętają i pamięć będą zawsze o tym, że Armia Radziecka kierowana przez Partię bolszewicką i jej genialnego Wodza - Stalina wyzwoliła nasz kraj z okrutnej niewoli hitlerowskiej i przywróciła nam przastare ziemie polskie nad Odrą

i Nysą, że dzięki temu naród nasz mógł raz na zawsze przeżyć obszarników, kapitalistów, wyzyskaczy, tuczących się potem i krzywdą milionów ludzi pracy.

XIX Zjazd wielkiej Partii Lenina-Stalina wskazuje całej postępowej ludzkości i narodowi polskiemu jak ma walczyć o utrzymanie i zachowanie pokoju, jak ma walczyć i pracować, aby zapewnić dobrobyt i lepszą przyszłość swojemu narodowi.

Niech żyje wielka niezwykła, zwyciężająca Wszechziąskowa Komunistyczna Partia (bolszewików), czująca siłę w walce o pokój i wolność narodów na całym świecie!”

Nowymi zobowiązaniami, lepszą i jeszcze bardziej wydajną pracą postanowili powitać XIX Zjazd WKP(b) pracownicy bydgoskiego wezła kolejowego.

Realizacja powziętych zobowiązań pozwoli kolejarzom zaszczylić do końca października przeszło 8.600 robotniczym przyczyni się do jeszcze szybszego przeprowadzenia przewozów w okresie kampanii jesiennej.

Jednocześnie przyjęto tekst listu do Prezydium Zjazdu. W liście tym czytamy m. in.:

„Pragniemy gorąco podziękować Wszemu bohaterstwu narodowi za trud i wysiłek, włożony w oswojenie naszego kraju spod okupacji hitlerowskiej. Pragniemy Wam podziękować za Waszą serdeczną, ogromną pomoc w odbudowie i przebudowie naszego kraju.”

W licznych zakładach pracy woj. rzeszowskiego odbyły się masówki, na których robotnicy gorąco powitali obrady XIX Zjazdu WKP(b) i podjęli nowe zobowiązania produkcyjne.

M. in. na masówce załogi WSK Rzeszów podjęto dodatkowe zobowiązanie wykonania planu październikowego na 3 dni przed terminem.

Załoga Kombinatu Bałteńskiego w Piotrkowie dla uczczenia wyborów i XIX Zjazdu WKP(b) podjęła zobowiązania produkcyjne wartości 723 tys. zł. Na zdjęciu: Józefa Tarnowska, przodująca pracownica Kombinatu. Foto CAF

Naród polski przekształca się szybko w nowy, socjalistyczny naród. Decydującą rolę w tych przemianach historycznych, wyzwalających dziś potężne siły i talenty twórcze polskiego ludu, odgrywa braterska pomoc radziecka, przyjaźni i przykład narodów radzieckich, którym kieruje i które prowadzi zwycięskiego wezła naprzód do komunizmu WKP(b) (burzliwe oklaski). Polska Zjednoczona Partia Robotnicza czerpie swą siłę i ideową z wielkiej skarbnicy doświadczeń WKP(b), używając jej haru i jej niezrównanej strategii i taktyki w walkach klasowych i w budownictwie socjalizmu. Dzięki przykładowi, pomocy braterskiej WKP(b) polski ruch robotniczy wzrósł i stał się dziś przodującą siłą narodu.

Związek Radziecki, Jego Partia, Jej Wódz towarzysze Stalin - to potężna i niepokonana siła ideowa oddziałująca na cały świat, pobudzająca śladami setek milionów ludzi, poręczająca narody do walki o wolność i pokój, roznosząca wspaniały entuzjazm twórcy w budownictwie lepszego ustroju społecznego wśród narodów wyzwolonych z jarzma kapitalizmu. Dzieje ludzkie nie znały dotąd równie wielkiej, równie dynamicznej i twórczej potęgi ideowej oddziałującej na społeczeństwo i twórczość całego świata.

Wielki przyjaciel, pomoc braterskiej WKP(b) polski ruch robotniczy wzrósł i stał się dziś przodującą siłą narodu.

Związek Radziecki, Jego Partia, Jej Wódz towarzysze Stalin - to potężna i niepokonana siła ideowa oddziałująca na cały świat, pobudzająca śladami setek milionów ludzi, poręczająca narody do walki o wolność i pokój, roznosząca wspaniały entuzjazm twórcy w budownictwie lepszego ustroju społecznego wśród narodów wyzwolonych z jarzma kapitalizmu.

Oto dlaczego obecny XIX Zjazd WKP(b) stał się tak bliskim i doniosłym wydarzeniem w życiu ludu pracującego na całym kuli ziemskiej, w tej leżącej również w życiu ludu pracującego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, który ze szczególnym rozmachem i entuzjazmem współzawodniczą socjalistycznego wita ten Zjazd, jako wielki triumf nadzieli mas pracujących całego świata.

Imperializm czyni wszystko, aby osłabił i podporządkował swej woli narody, które znalazły się w orbicie jego wpływów, aby potęgował nienawiść w stosunku do narodów, które niezależnie się od jego panowania.

Związek Radziecki daje światu przykład nowych stosunków międzynarodowych między krajami, wyzwolonymi z przemocy imperialistycznej dzięki zwycięstwu narodów radzieckich. Stosunki te cechuje braterski solidarność i przyjaźń i owocna współpraca we wszystkich dziedzinach życia tych narodów. W tych nowych, niesmiertelnych dawnemu światu, możliwościach tylko dzięki zwycięstwu Wielkiej Rewolucji Proletariackiej, stosunkach między narodowymi - Polska Ludowa korzysta z potężnej i wszechstronnej, bezinteresownej i serdecznej pomocy Związku Radzieckiego i dzięki tej pomocy osiągnęła już dziś nieswycie po-

„XIX Zjazd WKP(b) czcimy zaciągnięciem wart pokoju i realizacją naszych zobowiązań”

- pisze w depeszy powitalnej załoga bazy rybackiej w Świnoujściu

Z dziesiątków zakładów pracy, spółdzielni produkcyjnych i PGR-ów woj. szczecińskiego zostały wysłane do Prezydium XIX Zjazdu WKP(b) depesze, uchwalone na masowych zebraniach robotniczych i chłopskich. Masę pracujących ziem szczecińskich wyrażają w nich wdzięczność dla wielkiego Związku Radzieckiego, Partii Bolszewickiej i głęboką miłość do Wodza postępowej ludzkości JÓZEFA STALINA.

Załoga bazy rybackiej w Świnoujściu w swej depeszy pisze m. in.: „Z największym wzruszeniem witamy XIX Zjazd WKP(b) tej partii, która poprowadziła nas ludowe do obalenia panowania kapitalistów i obszarników, która obecnie prowadzi narody Związku Radzieckiego do ustroju komunistycznego”.

„XIX Zjazd WKP(b) czcimy nowymi osiągnięciami w produkcji, zaciąganiem wart pokoju i realizacją naszych zobowiązań”.

Dzięki pomocy radzieckich inżynierów i techników - mówił Jan Kudła na wielkiej masówce załogi Krakowskich Zakładów Sodyowych - podnieśliśmy w poważnym stopniu zdolność produkcyjną poszczególnych agregatów. Wykorzystując doświadczenia budowniczych wspaniałych obiektów komunikacji orar przodujące metody pracy radzieckich stachanowców,

szybkiej modernizacji realizować zadania Planu 6-letniego”. Wśród gorącego entuzjazmu zebranych wstępują na trybunę czelwicy przodownicy pracy, wybitni brygadziści, tokarze i ślusarze, którzy w imieniu swych towarzyszy pracy oraz oddziałów produkcyjnych, zgłaszają nowe mobilizujące zobowiązania.

M. in. Jan Stanłow, w imieniu swoich towarzyszy pracy mówi: „Załoga naszego oddziału zobowiązuje się do 21 grudnia br., tj. na 10 dni przed terminem wykonać zadania 3 roku Planu 6-letniego”.

Delegaci tysięcznych rzesz budowniczych Nowej Huty, zgromadzili się na masówce, aby powitać obrady XIX Zjazdu WKP(b).

Wśród owojących okrzyków delegaci poszczególnych zarządów budowlanych, przedstawiciele setek zespołów robotniczych składają zwycięskie meldunki o zrealizowanych zobowiązaniach, jakie budowniczowie Nowej Huty podjęli w odpowiedzi na Program Wyborczy Frontu Narodowego i dla uczczenia XIX Zjazdu WKP(b).

Wśród gorących owacji zebrani jednomyślnie uchwalają tekst listu do Prezydium Zjazdu, w którym oświadczają, że w imię zwycięstwa wspólnej sprawy - pokoju i postępu, s honorem wywiązują się ze stoją-

ZP ZMP w Dzierżonowie sztabem pracy z młodzieżą w kampanii wyborczej

W powiecie dzierżonowskim znajduje się około 20.000 młodzi — z tego przeszło 5.000 członków ZMP. Zadaniem organizacji...

Zadaniem dla aktywistów i ZMP-owskich agitatorów wyborczych. — Toteż w zakresie zagadnień związanych z kampanią wyborczą przeszło już około 300 aktywistów spośród delegatów na Zlot, propagatorów...

Korzystał z dorobku Zlotu. Dużą rolę w podnoszeniu świadomości młodzieli spełniały festyny...

Szfafety Młodych Wyborców

Szfafety Młodych Wyborców idą przez cały powiat Dzierżonów, ogarniają młodzieli z zakładów pracy, wsi i szkół. Podnosi się aktywność młodzieli, przejawiająca się przez...

Poziom aktywistów ZMP decyduje o wynikach sukcesach pracy z młodzieżą

Wszystkie to zwycięstwa i osiągnięcia — mimo braku, o których była mowa — zdobyte w czasie kampanii wyborczej...

Zarząd Powiatowy ZMP w Dzierżonowie to kolekcja młodych aktywistów

Po dobrze opracowanej pracy z całego tygodnia (czyta i jest) i krótkie omówienie niektórych artykułów odbywa się również codziennie i po dyskusji towarzysze pracują nad materiałem przewidzianym programem szkolenia...

Amerykanie wywożą z muzeów Europy zachodniej cenne dzieła sztuki. (znaczy: „nosieli kultury” — tak nazywali siebie... hitlerowcy)

„Kulturträger” (znaczy: „nosieli kultury” — tak nazywali siebie... hitlerowcy)

Z dziejów polsko-niemieckiej przyjaźni (II)

Na barykadach „Wiosny Ludów”

9 grudnia 1847 roku „Niemiecka Gazeta Brukselska” opublikowała tekst przemówienia o Polsce...

Zadani naród nie może stać się wolnym, a jednocześnie w dalszym ciągu uciekać innej nacji. Niemcy nie mogą się więc stać wolne bez wyzwolenia Polski...

Zrada wielkiej burżuazji

Ale burżuazja niemiecka sprzeniewierzyła się sprawie rewolucyjnej i wraz z szlachtą i arystokracją pruską pod przewodem króla przystąpiła do zduszenia walki...

Dialog z przeszłością

Rozdział czwarty książki Jerzego Michałowskiego pt. „Wieńc nie ma pracy” („Wywiad zreszowski”, wydanej przed wojną w 1933 r.)...

„W dwóch dużych usiach, w których zbadane dokładnie sprawę konsumpcji artykułów przemysłowych okazało się z kłaskiem sklepiku, że na 5.000 mieszkańców zakupiono w lipcu 1934 r. 1 kosę, 6 guzików...

PISZE MICHAŁOWSKI:

„W dwóch dużych usiach, w których zbadane dokładnie sprawę konsumpcji artykułów przemysłowych okazało się z kłaskiem sklepiku, że na 5.000 mieszkańców zakupiono w lipcu 1934 r. 1 kosę, 6 guzików...

PISZE MICHAŁOWSKI W INNYM MIĘSIECU:

„Średnio żonaty gospodarz chodzi dziś odtąd, w tej samej aurze, dokładnie o tej samej parze butów, w jednej parze wieczornymi koszulami. Z innych dawno zrobiono sukienki...”

PISZE MICHAŁOWSKI DALEJ:

„Oświetlenie. Kwestia braku nafty w gospodarstwie to nie tylko zapalenie wyłączone, ale także, które pojęcia za sobą szereg gorzkich następstw dla kultury...”

PISZE MICHAŁOWSKI:

„Papieros na wsi stał się rzadkością... Zapalka nie tylko utraciła na wsi charakter...

Wiosny Ludów

Wiosny Ludów

Wiosny Ludów — wielka kampania propagatorska przyjaciół niemieckiego, która została zagubiona na skutek systematycznej zdrady...

Wiosny Ludów — wielka kampania propagatorska przyjaciół niemieckiego, która została zagubiona na skutek systematycznej zdrady...

Polacy na czele walk rewolucyjnych

I właśnie te prawdziwe Niemcy — lud niemiecki, robotnicy, rzemieślnicy, postępowe mieszczaństwo — wespół z Polakami walczyli na barykadach...

Bettina von Arnim — wielka propagatorka przyjaźni narodów polskiego i niemieckiego.

partyzantki stanał Polak Ludwik Mirosławski. pod którego komendą walczyli Fryderyk Engels i Wilhelm Liebknecht...

HENRYK LATOWSKI

*) Moabit — więzienie w Berlinie. *) W Moabitie urabiali rewolucjonistów: polski Ludwik Mirosławski i Karol Liebknecht...

Referat sprawozdawczy Centralnej Komisji Rewizyjnej WKP(b) Referat tow. P. G. Moskatowa

Dyskusja nad referatami sprawozdawczymi: KC WKP(b) — tow. G. M. Malenkowa i Centralnej Komisji Rewizyjnej WKP(b) — tow. P. G. Moskatowa (Dokończenie)

Towarzysze! Komitet Centralny Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii (bolszewików) w sprawozdaniu swym poinformował Zjazd o wielkich zwycięstwach naszej partii i narodu radzieckiego oraz o drogach dalszego ekonomicznego, politycznego i kulturalnego rozwoju naszego kraju.

Pracy organizacyjno - partyjnej. Drugim ważnym źródłem dochodów budżetowych partii są wpływy z dochodów wydawnictw organów partyjnych. W 1952 roku wpływy te wzrosły w porównaniu z 1940 rokiem blisko sześciokrotnie i wynoszą w obecnej chwili 12 procent całej dochodowej części budżetu.

Zadanie organów partyjnych polega na tym, aby również na przyszłość rozwijać jak najbardziej działalność wydawniczą i usprawniać pracę organizacji wydawniczych.

II

Druga część referatu Centralnej Komisji Rewizyjnej stanowi sprawozdanie o rozchodowej części budżetu, o środkach zapewnienia dyscypliny budżetowej i o środkach dalszego polepszenia stanu gospodarki finansowej w organach partyjnych.

Przed wszystkim należy zwrócić uwagę na dwie szczególne cechy charakteryzujące rozchodową część budżetu. Po pierwsze — główna rozchodowa pozycja budżetu jest zapożyczaniem potrzeb terenowych organizacji partyjnych. Ośsetek funduszy przeznaczonych na ten cel zwiększa się z każdym rokiem. Wystarczy powiedzieć, że w 1952 roku fundusze przeznaczone na potrzeby terenowych organizacji partyjnych wynoszą 91 procent całości wydatków budżetowych partii. Należy przy tym mieć na uwadze, że również pozostałe 9 procent budżetu stanowią wydatki centralnych instancji partii, obracane są w znacznej mierze na szkolenie i przeszkolenie kierowniczych kadry organizacyjnej obwodowych i republikańskich.

Po drugie — znaczne środki budżetowe przeznaczone są na szkolenie polityczne komunistów, na rozszerzenie propagandy idei marksizmu - leninizmu. Np. w 1952 r. wydatki na te cele wynoszą około 20 procent całego budżetu partii.

Z środków budżetowych partii utrzymywane są następujące uczelnie: przy KC WKP(b) — Akademia Nauk Społecznych; Wyższa Szkoła Partynia; roczne kursy przeszkolenia pierwszych sekretarzy komitetów obwodowych i komitetów krajo- wych WKP(b) oraz KC komunistycznych partii republik związkowych; przewodniczących obwodowych i krajo- wych komitetów i przewodniczących rad ministrów republik związkowych i autonomicznych; kursy Leninowskie z dwuletnim okresem nauki; wydział korespondencyjny Wyższej Szkoły Partyjnej; roczne kursy kierowniczych pracowników partyjnych i radzieckich; specjalistyczne kursy przeszkolenia sekretarzy miejskich i rejonowych komitetów partii; przewodniczących obwodowych, krajo- wych i Komitetów Centralnych komunistycznych partii republik związkowych — dwuletnie szkoły partyjne, dziesięcioletnie kursy przeszkolenia pracowników partyjnych i radzieckich, a przy KC KP(b) Ukrainy i przy KC KP(b) Gruzji — republikańskie trzyletnie szkoły partyjne. W wymienionych uczelniach pobiera naukę ogółem ponad 35.000 osób. Na rozmaitych kursach zorganizowanych w ciągu ostatnich pięciu lat przeszkolono przeszło 400.000 propagandystów naszej partii.

Z finansowego budżetu partii wydawane są corocznie znaczne sumy na uzupelnienie stanu bibliotek miejskich i rejonowych komitetów partii.

Poważne kroki poczynił Komitet Centralny w zakresie sprawozdawczym w dziedzinie technicznej bazy materiałnej i technicznej wydawnictw organów partyjnych. Przebudowa drukarni i nabycie niezbędnych urządzeń poligraficznych umożliwiło naszym wydawnictwom znacznie zwiększenie nakładu dzienników i czasopism. Jako przykład można podać dzienniki „Prawda” i „Komsomolska Prawda”, które w porównaniu z 1939 rokiem zwiększyły nakład prawie dwukrotnie. W tym samym okresie jednorazowo wydrukowano 18 czasopism drukowanych przez wydawnictwo „Prawda” zwiększył się półtora- krotnie.

Znaczne fundusze wyasygnowano w okresie sprawozdawczym terenowym organom partyjnym na odbudowę, gruntowne remonty i budowę gmachów dla rejonowych, miejskich, obwodowych, krajo- wych komitetów WKP(b), gmachów Komitetów Centralnych partii komunistycznych republik związkowych.

Wszystko to pozwala Centralnej Komisji Rewizyjnej wysnuć wniosek, że Komitet Centralny przeznaczał środki budżetowe partii na zaspokolenie najpilniejszych potrzeb organizacji terenowych i centralnych partii.

Jak wiadomo, ścisłe przestrzeganie dyscypliny finansowej było zawsze zasadniczym warunkiem prawidłowego prowadzenia gospodarki finansowej partii.

W okresie sprawozdawczym osiągnięto polepszenie stanu gospodarki finansowej organów partyjnych. Do dalszego wzmocnienia gospodarki finansowej partii przyczyniły się uchwalone w tym okresie przez Komitet Centralny dyrektywy w sprawie ścisłej kontroli nad prawidłowym wydatkowaniem środków budżetowych. KC WKP(b) zobowiązał Komitety Obwodowe i Krajo- we oraz Komitety Centralne Komunistycznych Partii Republik Związkowych do pozyskania niezbędnych środków w kierunku oszczędzenia wydatkowania środków asygnowanych z budżetu partii.

Wprowadzono systematyczną kontrolę prawidłowości prowadzenia gospodarki finansowej terenowych organów partyjnych. Aparat kontrolno-instruktorski Komitetów Obwodowych i Krajo- wych oraz KC komunistycznych partii republik związkowych kontroluje corocznie gospodarkę finansową co najmniej 90 procent miejskich i rejonowych komitetów partii. Intensywna praca prowadzi w tej dziedzinie również terenowe komitety rewizyjne, które w okresie sprawozdawczym sprawdziły niejednokrotnie działalność finansową i gospodarczą wszystkich Komitetów Centralnych komunistycznych partii republik związkowych oraz krajo- wych komitetów partii.

Terenowe organizacje partyjne zaczęły w większym stopniu zajmować się sprawami gospodarki finansowej wydawnictw partyjnych. Obecnie plany finansowo-finansowe i sprawozdania finansowe wydawnictw partyjnych są z reguły rozpatrywane przez komitety obwodowe i krajo- we oraz przez Komitety Centralne komunistycznych partii republik związkowych. W roku 1951 plany i sprawozdania finansowe 35 wydawnictw obwodowych, krajo- wych i republikańskich zostały rozpatrzone przez wydział administracyjny — gospodarczy KC WKP(b) przy udziale dyrektorów wydawnictw i przedstawicieli odpowiednich komitetów obwodowych, krajo- wych i Komitetów Centralnych komunistycznych partii republik związkowych.

Centralna Komisja Rewizyjna może na podstawie analizy sprawozdań finansowych terenowych organów partyjnych, dokumentów przedstawianych przez obwodowe, krajo- we i republikańskie komitety rewizyjne oraz na podstawie wyników inspekcji zakomunikować XIX Zjazdowi partii, że większość kierowniczych organów partii prowadzi prawidłową gospodarkę finansową i ścisłe przestrzega dyscypliny budżetowej.

Jednocześnie zdarzają się fakty, kiedy poszczególne terenowe organy partyjne dopuszczają do przekroczenia zatwierdzonych na wydatki sum, przetrzucają samowolnie fundusze z jednego paragrafu budżetu do innego, nie zapewniają należytego prowadzenia księgowości i sprawozdawczości finansowej. Niektóre komitety rewizyjne nie spełniają należycie swoich obowiązków, rzadko sprawdzają działalność finansową organów partyjnych, nie kontrolują należycie wydatków według poszczególnych paragrafów budżetu, w wyniku czego miały miejsce fakty przekroczenia wydatków wyasygnowanych na cele administracyjno - gospodarcze, a sumy wyasygnowane na szkolenie kadr, propagandę i agitację nie zawsze były w całości wykorzystywane.

Komitet Centralny poświęca wiele uwagi zagadnieniu regulowania etatów aparatu partyjnego. W okresie sprawozdawczym dokonywano niejednokrotnie redukcji etatów aparatu partyjnego.

Utrzymanie etatów aparatu partyjnego na poziomie 1939 roku, lecz nawet pewne ich zmniejszenie, mimo znacznego liczebnego wzrostu partii w tym okresie.

W celu dalszego usprawnienia działalności finansowo-gospodarczej organów partyjnych należy bezwzględnie kontynuować pracę nad umocnieniem budżetu, zdecydowanie redukować wydatki nieprodukcyjne i oszczędnie wykorzystywać fundusze. Terenowe komitety rewizyjne powinny w porę przeprowadzać rewizję działalności finansowo - gospodarczej organizacji partyjnych, zwracając szczególną uwagę na jakość rewizji w sprawach objętych kontrolą ich działalności i kontrolować systematycznie, czy w terminie wykonywane są ich wnioski kontrolne. Obowiązkiem naszym jest przestrzegać nadal zasady oszczędnego rozchodowania funduszy, najściślej dyscypliny finansowej i prowadzić wzorowo gospodarkę finansową partii, kierując się nieustannie wskazaniemi Komitetu Centralnego, towarzysza Stalina, (Oklaski).

III

Sprawdzając pracę aparatu partyjnego w dziedzinie szybkości i prawidłowości biegu spraw, Centralna Komisja Rewizyjna stwierdziła, że w okresie sprawozdawczym nastąpiło dalsze wzmocnienie aparatu partyjnego, podniósł się poziom polityczny i kulturalny kadr partyjnych i że wzrosło poczucie odpowiedzialności za wykonanie powierzonych spraw.

Ważną funkcją organów partyjnych jest ewidencja stanu liczebnego partii, postawienie na należytych poziomach i prowadzenie gospodarki partyjnej. Po XVIII Zjeździe Komitet Centralny naszej partii w dalszym ciągu usprawniał i ulepszał pracę w tej dziedzinie. Opracowano nowe instrukcje „W sprawie ewidencji członków i kandydatów WKP(b)” i „O trybie prowadzenia ewidencji i wydawania legitymacji partyjnych i legitymacji kandydatów wzoru 1936 r.”. Instrukcje te przewidują osobistą odpowiedzialność pierwszych sekretarzy rejonowych i miejskich komitetów partii za prawidłowe prowadzenie ewidencji składu osobowego rejonowych i miejskich organizacji partyjnych oraz za przechowywanie dokumentów partyjnych i za wydawanie legitymacji członkom i kandydatom partii.

Komitet Centralny systematycznie kontrolował terenowe organizacje partyjne w dziedzinie usprawnienia gospodarki partyjnej, ewidencji członków i kandydatów partii, ewidencji partyjnych dokumentów i ich wydawania, a także okazywał im pomoc w tych sprawach. Komitet Centralny sprawdził w tej dziedzinie działalność 63 komitetów obwodowych i krajo- wych w terenie oraz Komitetów Centralnych komunistycznych partii republik związkowych. Materiały kontrolne były rozpatrywane w KC WKP(b) i w sprawach tych podejmowano odpowiednie uchwały.

Podczas wojny i w okresie powojennym miały miejsce liczne przeniesienia członków i kandydatów partii z jednej organizacji do innej, co nie mogło nie odbić się na stanie ewidencji komunistów.

Organizacje partyjne dokonały w ciągu ostatnich lat poważnej pracy w dziedzinie uporządkowania ewidencji członków i kandydatów partii i w dziedzinie gospodarki partyjnej. Rejonowe i miejskie komitety partyjne oraz organy polityczne sprawdziły zgodność dokumentów ewidencyjnych z faktycznym stanem osobowym członków i kandydatów partii, wprowadzając do kartoteki ewidencyjnej odpowiednie zmiany.

Uwaga, jaką Komitet Centralny partii stale poświęca zagadnieniu ewidencji członków i kandydatów WKP(b), sprawozdania, jakie są regularnie składane w KC WKP(b) o stanie liczebnym i o zmianach w stanie liczebnym w organizacjach partyjnych zapewniają partii całkowicie jasny obraz co do liczebnego i jakościowego składu jej szeregów. Sprawozdania te są omawiane i zatwierdzane przez biura komitetów obwodowych i krajo- wych oraz Komitety Centralne komunistycznych partii republik związkowych.

Należy jednocześnie zaznaczyć, że niektóre miejskie i rejonowe komitety partyjne nie włączają we właściwym czasie

komunistów do ewidencji partyjnej, nie przesyłają na czas kartotek ewidencyjnych do nowych miejsc pracy członków i kandydatów partii i włączają do ewidencji partyjnej nowoprzybyłych komunistów bez przesilenia. Sekretarze szeregów miejskich i rejonowych komitetów partyjnych nie przeprowadzają rozmów z nowoprzybyłymi komunistami, nie sprawdzają ich kartotek ewidencyjnych z dokumentami partyjnymi oraz tolerują znaczne wyciągnięcie do ewidencji partyjnej i skreślenie z ewidencji. Poszczególne organizacje partyjne nie przestrzegają terminów wydawania dokumentów partyjnych członkom i kandydatom partii.

Niektóre organizacje partyjne nie prowadzą jeszcze należytej walki z faktami niefrasobliwego ustosunkowania się komunistów do dokumentów partyjnych, wskutek czego zdarzają się wypadki gubienia legitymacji partyjnych przez członków i kandydatów partii.

Takie uchybienia nie mogą być tolerowane w pracy organizacji partyjnych. Trzeba pamiętać, że dobrze prowadzona ewidencja ścisłe przestrzega nie obowiązuje procedury wydawania i przechowywania dokumentów partyjnych, zwiększenie - odpowiedzialności i wzmocnienie czujności kierowniczych organizacji partyjnych w tej dziedzinie powinny chronić partię przed przenikaniem do jej szeregów elementów przypadkowych i wrogich.

Towarzysze! Komitet Centralny partii i sekretarze KC otrzymują liczne listy, wnioski i podania od robotników, kolchozników, specjalistów w dziedzinie przemysłu i rolnictwa, uczonych, nauczycieli, lekarzy, oficerów i żołnierzy Armii Radzieckiej, inwalidów pracy i inwalidów wojennych, studentów różnych uczelni, w najrozmaitszych sprawach, mających częstokroć znaczenie państwowe i społeczne. Ludzie radzieccy, którzy gorąco pragną pomóc naszej partii i państwu w realizacji tych lub innych przedsięwzięć, w usunięciu pewnych faktów wypadających w pracy poszczególnych ogniw aparatu partyjnego i państwowego, oraz organizacji gospodarczych i innych, — zwracają się do Komitetu Centralnego WKP(b) wlecząc, że ich próby i wnioski będą przez KC uważnie rozpatrzone.

Centralna Komisja Rewizyjna komunikuje Zjazdowi, że wszystkie listy wpływające do KC WKP(b) są skrupulatnie rozpatrywane przez kierowniczych pracowników aparatu partyjnego. W tym celu przesyłano listy i oświadczenia, w których w terenie odpowiedzialni pracownicy KC. Niektóre oświadczenia były tematem dyskusji w Komitecie Centralnym. Oprócz tego aparat KC WKP(b) poczynił kroki, które umożliwiły wzmocnienie kontroli nad nadaniem listom odpowiedniego biegu i ich rozpatrzeniem. Jak również usprawnienie ewidencji całej korespondencji, co umożliwiło szybkie udzielenie wszelkich informacji w sprawie dokumentów, które wpływają do Komitetu Centralnego partii. Poważna praca prowadzi także terenowe organizacje partyjne w związku z listami, oświadczeniami i zażaleniami napływającymi od ludzi pracy. Niestety, nie wszystkie jednak terenowe organy partyjne rozpatrują w należyty sposób wpływające listy i zażalenia. Są jeszcze wypadki, gdy nadchodzące listy przesyłają się do tych lub innych organizacji i nie sprawdzają jak zostały załatwione.

Organizacje partyjne powinny usunąć niedociągnięcia w rozpatrywaniu listów i oświadczeń ludzi pracy, kierując się licznymi wskazaniem naszej partii, towarzysza Stalina o konieczności wnikliwego rozpatrywania listów ludzi pracy, listów członków i kandydatów partii, którzy mają prawo zwracać się z każdą sprawą i z każdym oświadczeniem do każdej instancji partyjnej aż do Komitetu Centralnego partii włącznie.

Towarzysze! Przed partią komunistyczną i narodem radzieckim stoją nowe historyczne zadania na miarę światową — zadania dalszego urzeczywistnienia wielkich idei Lenina — Stalina.

Pod przewodnictwem towarzysza Stalina partia nasza prowadzi naród radziecki szeroką i niejednorodną drogą do komunizmu (burzliwe, długotrwałe oklaski).

MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi:

Dnia 7 października w wielkiej sali Pałacu Kremlo- wskiego XIX Zjazd WKP(b) kontynuował swe obrady. Na posiedzeniu rannym, którego przewodniczył N. A. Bulganin, toczyła się w dalszym ciągu dyskusja nad referatami sprawozdawczymi KC WKP(b) i Centralnej Komisji Rewizyjnej WKP(b).

Tow. Kebin (Estońska SRR)

Jako pierwszemu przewodniczącemu udzielił głosu Kebinowi (Estońska SRR).

W sprawozdaniu Komitetu Centralnego — mówi Kebin — sekretarz KC Malenkow podsumował wyniki pracy partii w okresie, który upłynął od jej XVIII Zjazdu. Są to wyniki wspaniałe! Osiągnięte dzięki genialnemu kierownictwu wo- dza i nauczyciela naszej partii — towarzysza Stalina. Komunistyczna Partia Estonii zaczęła jest, że od roku 1940, jako jeden z oddziałów wielkiej Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, uczestniczy w tej wielkiej twórczej pracy.

Na przykładzie radzieckiej Estonii, Kebin ilustruje niezmierną wyższość socjalizmu, który wyzwolił drzemające w masach ludowych siły twórcze oraz mówi o wielkiej organizacji leninowsko-stalinowskiej polityki narodowościowej. W krótkim czasie Estonia radziecka, przy braterskiej pomocy wielkiego narodu rosyjskiego i wszystkich narodów ZSRR, przekształciła się z kraju rolniczego z gospodarką chłopską, rozbitą na drobne zagrody, z dawnej przybudówki mocarstwa imperialistycznego — w republikę o wysokim rozwinięciu przemysłu i o rolnictwie socjalistycznym. Stworzony został nowy potężny przemysł gazowo-lupkowy.

Mówiąc o potężnym rozwoju mechanizacji rolnictwa, Kebin podkreśla głęboką mądrość wskazania Stalina, że tylko państwo może się podjąć wyposażenie w sprzęt techniczny, albowiem same kolchozy nie są w stanie temu poddać. Chłopiwo kolchozowe Estonii dziękują gorąco partii i rządowi radzieckiemu za wyposażenie gospodarki rolnej w nowa współczesną technikę.

Tow. Beria (Moskwa)

Głos otrzymuje następnie L. P. Beria. Zjazd wita burzliwym, długotrwałym oklaskami jednego z najbliższych współpracowników Wielkiego Stalina.

W życiu naszej partii i narodu radzieckiego — mówi Beria — dwa wydarzenia zajmują szczególne miejsce w okresie od XVIII do XIX Zjazdu. Pierwszym z nich jest Wielka Wojna Narodowa. W wojnie tej zdecydowały się losy naszej Ojczyzny oraz losy państw i narodów Europy i Azji. Związek Radziecki obronił swoją niepodległość, pobli na głowę wroga i dzięki temu uratował ludzkość i jej cywilizację. Promotorem organizatorem wielkiego zwycięstwa narodu radzieckiego była partia komunistyczna, kierowana przez towarzysza Stalina. Było to wielkie szczęście dla naszej partii, dla wszystkich narodów ZSRR — że w tym ciężkim okresie na czele państwa radzieckiego i jego armii stał Józef Stalin. Zwycięstwo narodu radzieckiego doprowadziło całemu światu, że niezolna jest siła i potęga naszego socjalistycznego państwa.

Nie wszyscy jednak wyciągnęli wniosek z lekcji historii. Imperialiści amerykańscy, utuczni na dwóch wojnach światowych, opętani obłądną ideą zdobycia panowania nad światem, znów pchają narody w otchłań wojny światowej, chociaż nie ulega najmniejszej wątpliwości, że w razie rozpoczęcia wojny przyspieszą jedynie swe bankructwo i swoją zagładę.

Sala przyjmuje te słowa burzliwym oklaskami.

Drugim niezmiernie doniosłym wydarzeniem w życiu partii i narodu radzieckiego — mówi Beria — jest dalszy potężny rozwój gospodarki narodowej, który umożliwił podniesienie poziomu naszego przemysłu 2,3 raza w porównaniu z poziomem przedwojennym. Produkcyjność przemysłowa w ciągu ostatnich dwóch lat przewyższa o 22 procent globalną produkcję przemysłową pierwszej i drugiej pięcioletki.

Przed rewolucją stan uprzedmiotwienia Azji Środkowej nie różnił się od stanu sąsiednich krajów — Turcji, Iranu, Afganistanu. Obecnie, w 35 lat po Wielkim Październiku, Kazachstan, Uzbekistan, Kirgizja, Tadżykistan i Turkmenia, których ludność wynosi łącznie 17 milionów osób, produkują 3 razy więcej energii elektrycznej niż grupa krajów Bliskiego Wschodu, licząca 156 milionów mieszkańców.

Wszystko to pokazuje jasno całemu światu, jakie mogą być osiągnięcia narodów, które zerwały z imperializmem i wyzwoliły się spod panowania obszar- ników i kapitalistów.

Dalej Beria mówi o wielkim narodzie rosyjskim jako kierowniczej sile Związku Radzieckiego.

Tow. Czernyszew (Kaliningrad)

Czernyszew (Kaliningrad) mówi, że lata, które minęły między XVIII i XIX Zjazdem partii, były zaiste okresem nowego triumfu polityki partii komunistycznej, triumfu niezwy- cionych idei leninowsko-stalinowskich. Przekroczony został przedwojenny poziom przemysłu i rolnictwa, wzrosła i ekonomiczna Kraju Rad, podniósł się jego autorytet między narodowy, dokonany został gigantyczny krok naprzód na drodze do komunizmu.

Czernyszew mówi dalej o potężnym sukcesach, jakie osiągnęły masy pracujące młodego obwodu kaliningradzkiego. Stworzony został wielki przemysł socjalistyczny, wyposażony w produkującą technikę radziecką, odbudowano, zrekonstruowano i zbudowano od nowa setki przedsiębiorstw. Stworzone wielkie kolchozy, sowchozy, ośrodki maszynowo-tracto- rowe i stacje melioracyjne.

Promienna jutrzennica pokoju i szczęścia — mówi Czernyszew — płonie nad naszą Ojczyzną, oświetlając drogę naszymi ukaiskanym i wyzyskawanym ludzom na całej kuli ziemskiej. Nasz kraj kroczy zdecydowanie naprzód do komunizmu. Do tego celu wiedzie nasz naród wielki człowiek, którego stalowa wola zwycięstwa, którego niespożyta energia jest natchnieniem do nowych zwycięstw, człowiek, który jest szlachetnym i wielkim — nasz ukochany towarzysz Stalin.

Tow. Kisielow (Rostów nad Donem)

Po krótkiej przerwie obemu- tuje przewodnictwo L. M. Kaganowicz. Udziela on głosu Kisielowowi (Rostów nad Donem). Obwód rostowski — powiedział Kisielow — silnie ucierpiał wskutek przejściowej okupacji niemiecko-faszystowskiej, ale w krótkim czasie odbudował i znacznie rozszerzył swą gospodarkę. W ciągu ostatnich 8 lat państwo zainwestowało w gospodarkę narodową obwodu kilka miliardów rubli. Odbudowano i zbudowano od nowa setki kopalń i zakładów przemysłowych.

Kisielow kreśli wspaniały obraz wcielania w życie stalinowskiego planu przeobrażenia przyrody. Złote ziemie dońskie, zroszone wodami Donu, chronione pasami leśnymi, dawać będą wkrótce niebywałe plony. Irygacja gruntów nawiedzionych dotychczas suszą sprawi, że kolchozy i sowchozy obwodu, leżące na nawałnianych obszarach, będą mogły dawać co roku Ojczyźnie dodatkowo 40 milionów pudów pszenicy i wiele innych produktów rolnych.

Kisielow krytykuje pracę ministerstwa rolnictwa ZSRR w dziedzinie budowy systemów irygacyjnych. Kończąc część przemówienia Kisielow poświęcił analizie niedociągnięć i błędów w pracy organizacji partyjnych, radzieckich i gospodarczych swojego obwodu.

Tow. Nijazow (Uzbecka SRR)

Nijazow (Uzbecka SRR) stwierdza, że Uzbekistan jest główną bazą kraju w zakresie produkcji bawełny, jedwabników, karakulów i jasty. W roku 1951 dostarczono państwu znacznie więcej bawełny niż w r. 1940. Dochody kolchozów w ciągu ostatnich trzech lat wzrosły przeszło trzykrotnie. Republika liczy obecnie około 2 tysiące kolchozów — milionerów.

Jednakże — zaznacza mówca — organizacja partyjna Republiki nie wykorzystowała całkowicie możliwości zwiększenia produkcji bawełny. Są jeszcze kolchozy uzyskujące niskie plony. Bogaty sprzęt techniczny nie jest w rolnictwie wykorzystywany w całej pełni.

Nijazow mówi następnie o ogromnym znaczeniu inicjatyw kolchozów i organizacji Uzbekistanu, które postanowiły przy pomocy państwa zagospodarować dziesiątki tysięcy ha nowych gruntów wykorzystując w tym celu społeczne fundusze kolchozów.

Delegat krytykuje ministerstwa uprawy bawełny i rolnictwa ZSRR za niedostateczne udzielenie pomocy Republice w rozwiązywaniu problemów dalszego rozwoju uprawy bawełny.

Tow. Gafurow (Tadżycka SRR)

Przemawiający następnie delegat Gafurow (Tadżycka SRR) mówi, że partia dokonała ogromnej pracy w zakresie komunistycznego wychowania mas pracujących. Idee marksizmu-leninizmu opanowały świadomość ludzi radzieckich, wyzwoliły w nich wielką energię w walce o komunizm. Uchwały KC WKP(b) i wskazania towarzysza Stalina podniosły poziom całej ideologicznej pracy partii, zadają drugoczący cios nacjonalizmowi, kompromitolizmowi i innym prężącym wrogiej ideologii. Twórcze dyskusje nad zagadnieniami filozofii, biologii, językoznawstwa, ekonomii politycznej wwały ogromny wpływ na rozwój nauki radzieckiej. Wielkim wydarzeniem w życiu partii i narodu było opublikowanie w tych dniach pracy towarzysza Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”.

Gafurow zaznaczył jednocześnie, że w Republice Tadżyckiej praca nad marksistowsko-leninowskim wychowaniem kadr nie stoi na należytych poziomach; w pracy ideologicznej są istotne niedociągnięcia.

Mówiąc o ogromnej roli literatury, Gafurow oświadczył, że bohaterские czyny ludzi radzieckich wciąż jeszcze nie znajdują w literaturze godnego odzwierciedlenia. Dotychczas mało ukazało się dzieł poświęconych najdonioślejszym problemom współczesnej epoki. Podobna sytuacja istnieje w filmie radzieckim. Pracownicy sztuki i filmu toczą niekończące się spory z pisarzami o to, kto z nich ponosi większą winę za ten stan rzeczy. Gdyby poświęcić pracy twórczej czas marnowany na te spory, można byłoby mieć wiele dobrych widowisk w teatrach i wiele dobrych filmów na ekranach.

Tow. Arutinow (Ormiańska SRR)

Mówiąc o rozkwicie ekonomicznym ZSRR, delegat Arutinow (Ormiańska SRR) podkreślił, że rozwój przemysłu następowal nie tylko w rejonach centralnych, lecz i w odległych rejonach Związku Radzieckiego. Wymowna ilustracja tego stanu rzeczy jest Armenia radziecka, gdzie rozwija się wspaniale przemysł, rolnictwo i kultura. Tak na przykład globalna produkcja zakładów przemysłowych Armenii jest obecnie czterokrotnie większa w porównaniu z rokiem 1940.

Poruszając zagadnienia pracy ideologicznej Arutinow zaznaczył, że nauka towarzysza Stalina o języku dała nowy bodziec do rozwoju kultury narodu ormiańskiego i otworzyła perspektywę dalszego rozwoju nauki, literatury i sztuki — narodowej w formie, socjalistycznej w treści. Uchwały KC WKP(b) w sprawach ideologicznych uzboliły organizacje partyjną Armenii do walki z przejawami burżuazyjnego nacjonalizmu i pomocy w marksistowsko - leninowskim wychowaniu kadr.

W zakończeniu Arutinow o- mówił pracę organizacji partyjnych w scyalonych kolchozach.

Zatwierdzenie sprawozdania komisji mandatowej

Z wielką uwagą delegat na Zjazd wysłuchał sprawozdania komisji mandatowej. Przewodniczący komisji Piegow zakomunikował, że po sprawdzeniu pełnomocnictw każdego delegata komisja mandatowa stwierdziła, że wybory na Zjazd odbyły się wszędzie w całkowitej zgodności z uchwałą KC WKP(b) o normach przedstawicielstwa i o trybie wyborów delegatów na Zjazd. Konferencje i zjazdy partyjne, na których wybrano delegatów, dowiodły niezachwianej jedności naszej partii. Partin nasza — mówi wśród oklasków Piegow — przysłała na Zjazd zjednoczoną i potężną, zespoloną ścisłe wokół Komitetu Centralnego, wokół swego wielkiego wodza i nauczyciela, towarzysza Stalina.

Na Zjazd wbrano 1192 delegatów z głosem decydującym i 167 delegatów z głosem doradczym. Wszyscy oni są obecnie na Zjeździe.

Piegow przytacza dane dotyczące ogromnego wzrostu szeregu partynych, który jest dobitnym świadectwem potężnej siły atrakcyjnej standardu partii, bezgranicznej miłości i wierności narodu radzieckiego wobec wielkiej partii komunistycznej.

5 SPOTKAŃ w Białymstoku

I.

Niech każdy wie, że nasza Polska Ludowa wyrosła z walki ludzi pracy

Wy, towarzyszu, jesteście młodzi, to nie pamiętacie, ale ja pamiętam dobrze dawne czasy! Bardzo dobrze pamiętam... Znał okularów patrzył zyczliwie stare oczy, szukając jakby potwierdzenia wypowiedzi dzianych przed chwilą słów.

Rzeczywiście, niewiele pamiętam... Cóż, w 39 roku miałem 9 lat... Taak... szare oczy mają teraz jakiś lśni, surowy wyraz. Wy, towarzyszu, jesteście młodzi — powtórzył jeszcze raz słowa, od których zaczęła się rozmowa.

Taka była ta sanacyjna wolność i równość! Taka, że jak mój najstarszy syn — Wacław — po skończeniu szkoły powszechnej z bardzo dobrymi wynikami, chciał się uczyć w gimnazjum, dyrektor — ks. Haiko — wyrzucił go za drzwi, że to niby takich w szkole nie potrzeba i dla takich miejsca nie ma.

Pewnie, że nie było dla robotniczych synów miejsca, kiedy białostockie w senacie reprezentował np. pan Józef Ryżka — właściciel majątku Kniaziówka, albo taki Bisping. Kazimierz miał na imię. Wtedy pisali, że to niby dla... naszego ludu wielki zaszczyt, bo on jest ożeniony z samą księżną panią Sunitopelk-Czetwertyńską i ma duży majątek w powiecie Wolkowsk. Tak wyglądały czasy, których wy młodzi — nie pamiętacie. Napiszcie o tym, przypomnijcie! Niech każdy wie, że nasza Polska Ludowa wyrosła z walki ludzi pracy!

A po wojnie, to już sami widzieli i rozumiecie jak jest. Białystok przestaje być jakimś tam „Polską B”. Odbudowaliśmy fabryki. Z gruzów, z niczego. Budujemy nowe domy dla robotników — widzieliście je idąc przez miasto: jasne, nowoczesne... Mnie Partia w zeszłym roku polecała na członka Wojewódzkiej Komisji Kontroli Partyjnej.

A towarzysze pracy i walki, robotnicy — włókiennicze Białegostoku wysunęli mnie jako kandydata na zastępcę posła O tym już zresztą wiecie, prawda?

To było pierwsze białostockie spotkanie z kandydatem ludu — tow. WACŁAWEM PYRKO.

Tow. Pyrko powiedział wiele, zapomniał o jednym: że płakał ze wzruszenia, gdy na zebraniu białostockim włókiennicze wysunęli jego kandydaturę i głosowali mu serdecznie, gorąco owacując.

Jeden tylko Cytron — właściciel zakładów włókienniczych w Supraślu, nie zgodził się. Tam strajk trwał jeszcze cztery tygodnie. Padły strzały policyjne. Zginął wtedy Butkiewicz i Ulman. Jeden miał 19, a drugi 20 lat... Zginęli za sprawę robotniczą, choć obaj bardzo chcieli żyć i marzyli o takiej Polsce, jaka teraz mamy. Po czterech tygodniach zlamaliśmy także opór Cytrona, ale kosztowało to dwa miliony robotnicze życia...

Niedługo potem, w 35 roku przyszły wybory. Wtedy, towarzyszu, reakcja polska stworzyła jeden front przeciwko narodowi. Nasz związek włókienniczy zgłosił listę kandydatów, to ją zaraz ustraszili. Nie mieliśmy więc po co iść do urn wyborczych, gdzie patkami zmuszono do głosowania na stawetną „jedynkę”.

Chwilę trwała cisza, a potem mówił mi, tylko że głosem lekko drżącym: „Macie jakieś 22 lata, co? I nie czekając na odpowiedź — dalej: „Tyle mniejszości ja miałem, gdy towarzysze pracy wybrali mnie przewodniczącym i skarbnikiem strajku. Był to rok 1910. W fabrykach pracowało się wtedy po 12—16 godzin!”

A później nie było lepiej, lecz gorzej. Z roku na rok — gorzej! Szczególnie dobrze pamiętam 1933 rok. Byłem już wtedy członkiem Komunistycznej Partii Zachodniej Białorusi, a pracowałem we włócznie.

Chcieli nam urwać zarobki — wbrew umowie podpisanej przez związek zawodowy i właścicieli fabryk. Odpowiedzieliśmy strajkiem — największym w białostockim. 12 tysięcy robotników porzuciło pracę! Mnie wybrano przewodniczącym Komitetu Strajkowego i Rozdzielczego. Trzydzieści tygodni walczyliśmy wtedy o swoje prawa! Chłopi z okolicznych wsi, które w „Polsce B” były szczególnie biedne, choć sami niewiele posiadali, przyjeżdżali dla naszego komitetu żywności: drobną rzemieślniczy jak mogli tak pomagali finansowo.

Długo się wpierali fabrykanci przy tym, ustulowali rozbić naszą jedność przez zdradźców z prawicy PPS, ale nie udało im się! — Po trzydziestu tygodniach fabrykanci poddali się — wrócili do cennika związkowego, a my do

miasto, zniszczone fabryki, odbudowę ze zgliszcz, remontowanie maszyn, które kilka miesięcy temu były porzuconymi brykami żelaza, a teraz jedna po drugiej wracają do życia. I kpiące nieraz na początku spojrzenia włókiennicze, które nie bardzo mogły sobie wyobrazić, żeby fabryka kierowała taka sama jak one — włókienniczka. A potem zafanie i serdeczność, jaka związała się z tym, że swym dyrektorem. Bo ten dyrektor — niedawno robotnica, dbała przede wszystkim o produkcję, ale równocześnie i o produkcję uruchomienia żłobek — pierwszy w Białymstoku. Potem zorganizowała — także pierwszy — kurs dla analfabetów, uczyła pracować systemem wielowarstwowym... Spotykała wtedy nieraz Eugenję Krasowską — najpierw dyrekcję, później dyrektorkę Liceum, jeszcze później kuratora w Białymstoku, a teraz wiceministra Szkolnictwa Wyższego, którą społeczeństwo białostockie wysunęło kandydatem na posła do Sejmu.

A w 1949 roku zostałam przewodniczącą Miejskiej Rady Narodowej — zaczyna dalszy ciąg swego opowiadania. I znów nie bardzo wierzyłam, że poddam obowiązkowi, i znów — jak przed tym — pomogła mi partia.

Przez ten czas wiele zrobiliśmy dla ludzi pracy. I robimy coraz więcej. Np. w 1949 roku przeprowadziliśmy kapitalne remonty w 761 izbach mieszkalnych, w 1950 roku — w 1.294, a do końca tego roku wyremontujemy 3.755 izb! Poprawiając się i będą poprawiać warunki ludzi pracy Białegostoku. A ile się tu buduje od nowa!

— To było drugie białostockie spotkanie — z kandydatem na posła, tow. JADWIGĄ ZUBRYCKĄ — niegdyś włókienniczką, dziś przewodniczącą Miejskiej Rady Narodowej.

— To było trzecie spotkanie w Białymstoku z kandydatem na posła — tow. MIKOŁAJEM IWANOWEM — brygadziwą z Fabryce Przędzawej i Uchwytów.

— To było czwarte spotkanie z kandydatem na posła — bezpartyjnym profesorem — kierownikiem Zakładu Chemii Fizjologicznej Akademii Medycznej w Białymstoku w pokoju na pierwszym piętrze kończy właśnie przepływać dwóch studentów kierownik tego Zakładu.

Student ci są synami miejscowych robotników. A kim jest profesor? — 57 lat temu urodził się we Lwowie. Ojciec był woźnym, matka córka kolejarza. Mimo zdolności, z trudem przebrał przez gimnazjum. Do nauki nie wystarczająco wiedzy zdolności. — Potrzebne były także środki finansowe.

— To było piąte spotkanie z kandydatem na posła — tow. KRYSZTOFEM BARCZYM — kierownikiem Zakładu Chemii Fizjologicznej Akademii Medycznej w Białymstoku — Tadeuszem Czystohorskim.

— To było szóste spotkanie z kandydatem na posła — tow. MIKOŁAJEM KUCEM — kierownikiem Zakładu Chemii Fizjologicznej Akademii Medycznej w Białymstoku — Tadeuszem Czystohorskim.

— To było siódme spotkanie z kandydatem na posła — tow. MIKOŁAJEM KUCEM — kierownikiem Zakładu Chemii Fizjologicznej Akademii Medycznej w Białymstoku — Tadeuszem Czystohorskim.

— To było ósme spotkanie z kandydatem na posła — tow. MIKOŁAJEM KUCEM — kierownikiem Zakładu Chemii Fizjologicznej Akademii Medycznej w Białymstoku — Tadeuszem Czystohorskim.

— To było dziewiąte spotkanie z kandydatem na posła — tow. MIKOŁAJEM KUCEM — kierownikiem Zakładu Chemii Fizjologicznej Akademii Medycznej w Białymstoku — Tadeuszem Czystohorskim.

— To było dziesiąte spotkanie z kandydatem na posła — tow. MIKOŁAJEM KUCEM — kierownikiem Zakładu Chemii Fizjologicznej Akademii Medycznej w Białymstoku — Tadeuszem Czystohorskim.

— To było jedenaste spotkanie z kandydatem na posła — tow. MIKOŁAJEM KUCEM — kierownikiem Zakładu Chemii Fizjologicznej Akademii Medycznej w Białymstoku — Tadeuszem Czystohorskim.

— To było dwunaste spotkanie z kandydatem na posła — tow. MIKOŁAJEM KUCEM — kierownikiem Zakładu Chemii Fizjologicznej Akademii Medycznej w Białymstoku — Tadeuszem Czystohorskim.

— To było trzynaste spotkanie z kandydatem na posła — tow. MIKOŁAJEM KUCEM — kierownikiem Zakładu Chemii Fizjologicznej Akademii Medycznej w Białymstoku — Tadeuszem Czystohorskim.

— To było czternaste spotkanie z kandydatem na posła — tow. MIKOŁAJEM KUCEM — kierownikiem Zakładu Chemii Fizjologicznej Akademii Medycznej w Białymstoku — Tadeuszem Czystohorskim.

— To było piętnaste spotkanie z kandydatem na posła — tow. MIKOŁAJEM KUCEM — kierownikiem Zakładu Chemii Fizjologicznej Akademii Medycznej w Białymstoku — Tadeuszem Czystohorskim.

— To było szesnaste spotkanie z kandydatem na posła — tow. MIKOŁAJEM KUCEM — kierownikiem Zakładu Chemii Fizjologicznej Akademii Medycznej w Białymstoku — Tadeuszem Czystohorskim.

— To było siedemnaste spotkanie z kandydatem na posła — tow. MIKOŁAJEM KUCEM — kierownikiem Zakładu Chemii Fizjologicznej Akademii Medycznej w Białymstoku — Tadeuszem Czystohorskim.

potem znalazł pracę dla męża, który jest inwalidą, to tak się serdecznie tym zajęł i tak szybko zatrudnił, jakby to o jego syna chodziło!

Potem Cimnacka wyszła, bo kończyła się już przerwa obiadowa. Zostaliśmy sami.

Byłem w naszej fabryce przewodniczącym rady zakładowej — zaczął mówić — przed tym sekretarzem organizacji partyjnej. No a w warsztacie pracuję jako brygadziwa...

Kiedy przyszli hitlerowcy, musiałem się ukrywać. Nie zlapali mnie, bo miałem wielu przyjaciół. W mieście czy na wsi, zawsze mnie uprzedzali: uważaj, bo cię szukają; nie nocuj dzisiaj tam gdzie wczoraj... Mam już 66 lat, więc było kiedy zaskarbić sobie zaufanie i przyjaźń. A w życiu wiele widziałem! Podczas rewolucji na Pałac Zimowy siedłem wykurzać „białych” razem z bolszewikami, a potem w Armii Czerwonej walczyłem przeciwko interwentom.

W 22-gim roku wróciłem do kraju, do Białegostoku. 27 lat pracowałem przy wytrawianiu drutu w oparach kwasów bez żadnego zabezpieczenia! Ale czy człowiek mógł się wtedy ogłodać na zdrowie? Był wyżył, był zarobił parę groszy... W białostockim było niedza. Myszmy się z tym stanem rzeczy zgodzić nie chcieli, więc nas prześladowali.

— To było trzecie spotkanie w Białymstoku z kandydatem na posła — tow. MIKOŁAJEM IWANOWEM — brygadziwą z Fabryce Przędzawej i Uchwytów.

IV. Profesor, który kształcił synów białostockiej wsi

Kiedyś pałac ten był symbolem dawnych czasów. Obrzyliśmy, budowaliśmy ze znowem i smakiem, pięknie architektonicznie. Mieszkał tu hrabia Branicki, przyjmował tu w swych gości i niewiele się przejmował tym, że wokół panuje niedza i zafanie.

A wysokie drzewa parku znakomicie zasłaniały panoramę brudnego miasta i walczyły się kamieniczek czy chałup. Tak było dawniej.

A teraz? — Przy obrzynie podwórza idą grupy młodzieży w studenckich czapkach, profesorowie... A tak niewiele lat minęło od czasów, kiedy ci sami — synowie robotników i chłopów, mogli by co najwyżej pasać krowy właściciele pałacu!

W bocznym budynku mieści się Zakład Chemii Fizjologicznej Akademii Medycznej w Białymstoku. W pokoju na pierwszym piętrze kończy właśnie przepływać dwóch studentów kierownik tego Zakładu.

Student ci są synami miejscowych robotników. A kim jest profesor? — 57 lat temu urodził się we Lwowie. Ojciec był woźnym, matka córka kolejarza. Mimo zdolności, z trudem przebrał przez gimnazjum. Do nauki nie wystarczająco wiedzy zdolności. — Potrzebne były także środki finansowe.

— To było czwarte spotkanie z kandydatem na posła — bezpartyjnym profesorem — kierownikiem Zakładu Chemii Fizjologicznej Akademii Medycznej w Białymstoku — Tadeuszem Czystohorskim.

— To było piąte spotkanie z kandydatem na posła — tow. KRYSZTOFEM BARCZYM — kierownikiem Zakładu Chemii Fizjologicznej Akademii Medycznej w Białymstoku — Tadeuszem Czystohorskim.

— To było szóste spotkanie z kandydatem na posła — tow. MIKOŁAJEM KUCEM — kierownikiem Zakładu Chemii Fizjologicznej Akademii Medycznej w Białymstoku — Tadeuszem Czystohorskim.

— To było siódme spotkanie z kandydatem na posła — tow. MIKOŁAJEM KUCEM — kierownikiem Zakładu Chemii Fizjologicznej Akademii Medycznej w Białymstoku — Tadeuszem Czystohorskim.

— To było ósme spotkanie z kandydatem na posła — tow. MIKOŁAJEM KUCEM — kierownikiem Zakładu Chemii Fizjologicznej Akademii Medycznej w Białymstoku — Tadeuszem Czystohorskim.

— To było dziewiąte spotkanie z kandydatem na posła — tow. MIKOŁAJEM KUCEM — kierownikiem Zakładu Chemii Fizjologicznej Akademii Medycznej w Białymstoku — Tadeuszem Czystohorskim.

— To było dziesiąte spotkanie z kandydatem na posła — tow. MIKOŁAJEM KUCEM — kierownikiem Zakładu Chemii Fizjologicznej Akademii Medycznej w Białymstoku — Tadeuszem Czystohorskim.

— To było jedenaste spotkanie z kandydatem na posła — tow. MIKOŁAJEM KUCEM — kierownikiem Zakładu Chemii Fizjologicznej Akademii Medycznej w Białymstoku — Tadeuszem Czystohorskim.

— To było dwunaste spotkanie z kandydatem na posła — tow. MIKOŁAJEM KUCEM — kierownikiem Zakładu Chemii Fizjologicznej Akademii Medycznej w Białymstoku — Tadeuszem Czystohorskim.

— To było trzynaste spotkanie z kandydatem na posła — tow. MIKOŁAJEM KUCEM — kierownikiem Zakładu Chemii Fizjologicznej Akademii Medycznej w Białymstoku — Tadeuszem Czystohorskim.

— To było czternaste spotkanie z kandydatem na posła — tow. MIKOŁAJEM KUCEM — kierownikiem Zakładu Chemii Fizjologicznej Akademii Medycznej w Białymstoku — Tadeuszem Czystohorskim.

— To było piętnaste spotkanie z kandydatem na posła — tow. MIKOŁAJEM KUCEM — kierownikiem Zakładu Chemii Fizjologicznej Akademii Medycznej w Białymstoku — Tadeuszem Czystohorskim.

— To było szesnaste spotkanie z kandydatem na posła — tow. MIKOŁAJEM KUCEM — kierownikiem Zakładu Chemii Fizjologicznej Akademii Medycznej w Białymstoku — Tadeuszem Czystohorskim.

— To było siedemnaste spotkanie z kandydatem na posła — tow. MIKOŁAJEM KUCEM — kierownikiem Zakładu Chemii Fizjologicznej Akademii Medycznej w Białymstoku — Tadeuszem Czystohorskim.

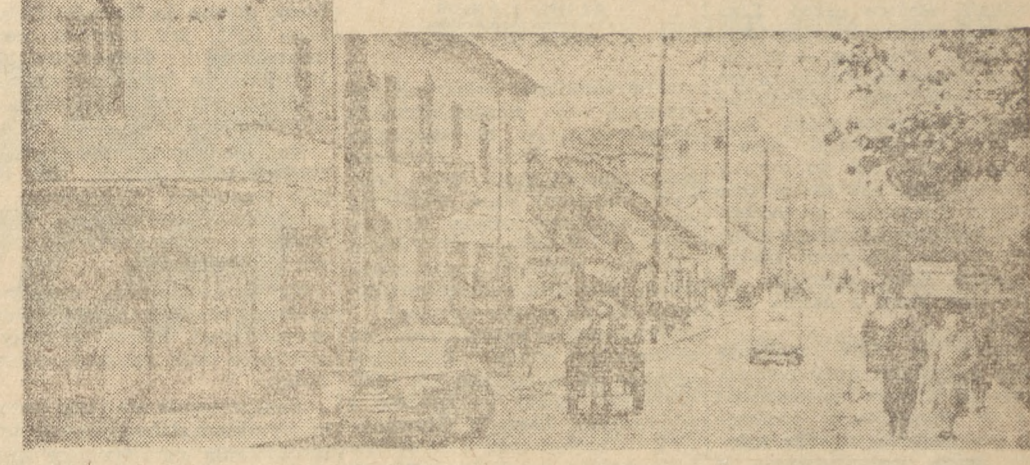
— To było osiemnaste spotkanie z kandydatem na posła — tow. MIKOŁAJEM KUCEM — kierownikiem Zakładu Chemii Fizjologicznej Akademii Medycznej w Białymstoku — Tadeuszem Czystohorskim.

— To było dziewiętnaste spotkanie z kandydatem na posła — tow. MIKOŁAJEM KUCEM — kierownikiem Zakładu Chemii Fizjologicznej Akademii Medycznej w Białymstoku — Tadeuszem Czystohorskim.

— To było dwudzieste spotkanie z kandydatem na posła — tow. MIKOŁAJEM KUCEM — kierownikiem Zakładu Chemii Fizjologicznej Akademii Medycznej w Białymstoku — Tadeuszem Czystohorskim.

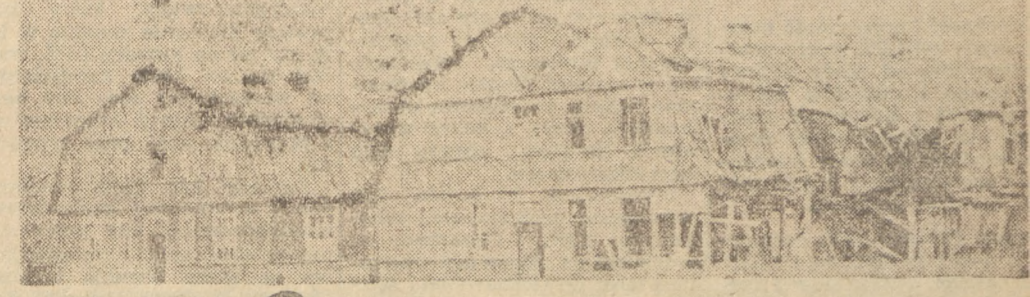
— To było dwudzieste spotkanie z kandydatem na posła — tow. MIKOŁAJEM KUCEM — kierownikiem Zakładu Chemii Fizjologicznej Akademii Medycznej w Białymstoku — Tadeuszem Czystohorskim.

STARE...

Oto jedna z głównych ulic Białegostoku — ul. Zwirki i Wigury, której wylot znajduje się przed bramą Pałacu Branickich, siedziby sanacyjnego wojewody. W pałacu mieści się teraz Akademia Medyczna.

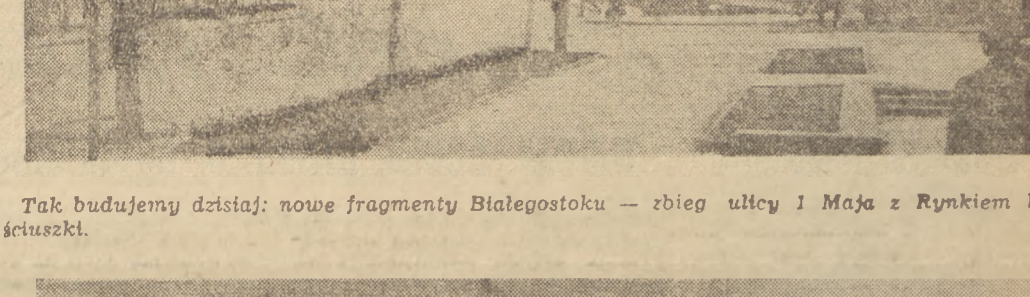
A tu — fragment sanacyjnego „budownictwa mieszkaniowego” dla robotników. Oto spuścizna po przedwrześniowej Polsce — nieda i rudery.

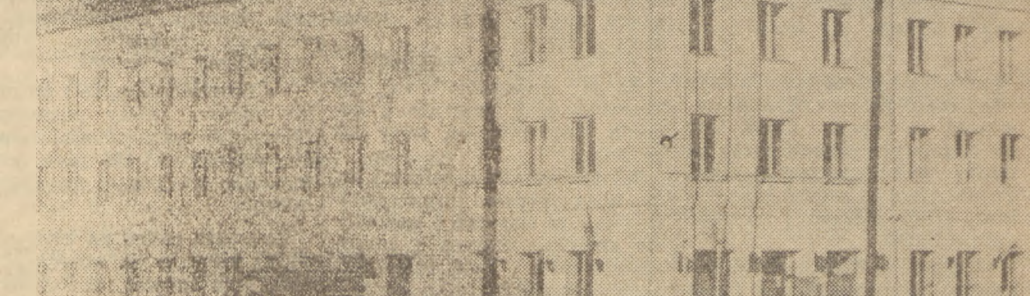
Tak budujemy dzisiaj: nowe fragmenty Białegostoku — zbieg ulicy 1 Maja z Rynkiem Kosciuszki.

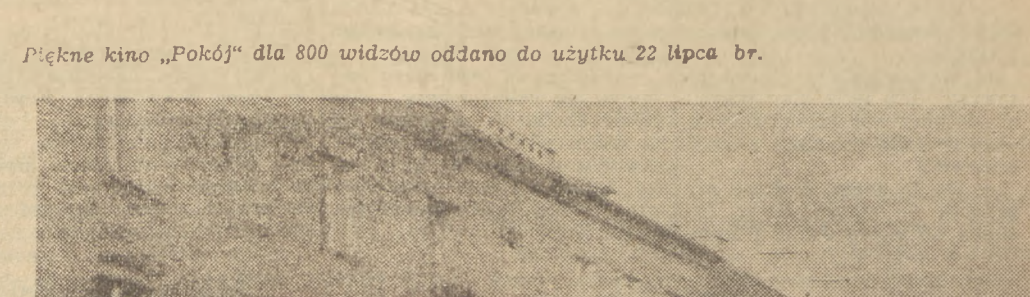
Piękne kino „Pokój” dla 800 widzów oddano do użytku 22 lipca br.

Nowoczesne bloki mieszkalne dla robotników. Dziesiątki takich bloków już wybudowane, dziesiątki powstaną w przyszłych latach.

Miasteczko akademickie powstaje w parku przy Akademii Medycznej

Miasteczko akademickie powstaje w parku przy Akademii Medycznej

Miasteczko akademickie powstaje w parku przy Akademii Medycznej

Miasteczko akademickie powstaje w parku przy Akademii Medycznej

